

BĚLA DLOUHÁ

*Devítidenní pobožnost
k blahoslavené*

ZDISLAVĚ
BERKOVNĚ

M. Vořechová

BĚLA DLOUHÁ

Devítidenní pobožnost

k blahoslavené

ZDISLAVĚ

BERKOVNĚ

—

VYDAL

III. ŘÁD SV. DOMINIKA

1940

NIHIL OBSTAT:
CAN. DR. ANT. STŘÍŽ,
CENSOR.

IMPRIMATUR.

PRAGAE, DIE 27. MARTII 1940.

PRAEL. DR. THEOPHILUS OPATRNÝ

VICARIUS

GENERALIS

N. 3940.

ÚVOD

Na zdech tvých, Jerusaléme, postavil jsem strážné, celý den a celou noc věčně neustanou chváliti jméno Hospodinovo. Hospodine, Bože, v Tebe doufali otcové naši. Doufali a vysvobodil jsi je.

Tak zní modlitba k českým svatým patronům. Strážným na zdech našeho duchovního Jerusalema jest vedle ostatních také blahoslavená Zdislava. Ona je podle výkladu starého životopisce (P. F. Jiřího Schmida, O. P., převora jabloneckého r. 1725) »zdi sláva«. Právem odvozuje starodávný spisovatel chválu této blahoslavené ženy iz jejího jména. Žila v tehdejší pohraniční městě v sev. Čechách, Jablonném (nyní Deutsch-Gabel) a svým bohabojným životem, svou službou bližnímu bez rozdílu národnosti a svou kajícností jako první slovanská terciářka dominikánská vzbudila lásku a úctu lidu, která přetrvala věky. Divy a zázraky, které Bůh konal na její přímluvu, získaly jí slavné jméno ve vlasti i za hranicemi.

Blahoslavená Zdislava, současnice bl. Anežky, (13. století), dočkala se blahoslavení ještě později než vzácná Přemyslovna, ačkoliv staletá úcta obou je prokázána všemi následujícími věky. Ale co je Božího, to nelze umlčet, zastínit, zapomenout. Právě doba, která přináší veliké převrasy, veliká dění, volá úzkostlivě po velikých lidech, po velikých příkladech ctnosti a pravé velikosti. A je to zásah Prozřetelnosti do duší lidských, jestliže tak toužebně a s láskou vyvolávají si drahé podoby z minulosti, aby na jejich statečnosti posílily svoje umdlévající srdce, na jejich plamenné lásce ohřály svoji chladnoucí, aby je velká doba našla úměrně vyzbrojeny na duši.

Úvodní každodenní modlitba.

Bože, Hospodine národů, který jsi ve své služebnici Zdislavě vznítil takovou lásku k Ukřižovanému, která ji učinila Tobě milou a lidu předrahou, nauč nás jíti šlépějemi této blahoslavené, abychom slávu Boží neunavně hledali, duše bližních do blaženého okruhu je-

jího svitu láskyplně přiváděli, s trpícím bližním účinně spolucítili a duchem kajícínosti vykupovali viny hřešícího světa, hlavně našeho národa.

Na její přímluvu rač nás podle své vůle vyslyšeti i v této záležitosti kterou Ti předkládáme jejím jménem. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, vypros nám, kteří se v této době k Tobě obracíme se stejnou důvěrou, jako Tvoji vrstevníci to činili, dary Ducha svatého, aby v nás Tvůj krásný vzor roznítil touhu po křesťanské dokonalosti, abychom Pána Boha nade vše a bližního pro Boha co nejvroucněji milovali, a tak ve svém okolí a odtud po celé vlasti uskutečňovali příchod království Božího. S neochvějnou důvěrou utíkáme se k tobě také v této věci . . . jsouce přesvědčení, že nám pomůžeš, neboť nikdo neodešel od Tebe, jemuž by nebyvalo bylo pomůženo. Amen.

Poslání laiků je v jistém smyslu totéž jako poslání posvátné hierarchie a Ježíše Krista: to jest získávati pro jiné duše život nadpřirozený, pěstiti jej a šířiti jej. Apošt. list Pia XI. r. 1939 o Katolické Akci.

Blahoslavená Zdislavěnka v lesní samotě.

I. DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Blažený, kdo má Betlém v srdci svém. (Sv. Jeronym.)

Úvaha:

Přibyslav z rodu Hovorů-Berků z Dubé, pán na Křižanově na Moravě, český šlechtic ve službách královských, poznal v družině královny Kunhuty, manželky Václava II., mladičkou vdovu po velmoži Bohušovi, Sybilu a vzal si ji za manželku. Z jejich manželství vzešlo pět dětí, nejstarší z nich narozená asi r. 1210 byla Zdislava.

Pečlivě vychována vzácnými rodiči, projevovala dívěnka od malička zálibu v modlitbě a samotě. Sedmiletá odešla z otcovského domu tajně do lesní pustiny v okolí hradu, aby se tu modlila a postila po vzoru poustevníků. Když ji rodiče pohřešili, vyslali služebnictvo, aby ji hledalo. Byla nalezena v lesní houšti, klečící a pohrou-

žena v modlitbu. Poslušně vrátila se k rodičům a když poznala, že je svým odchodem zarmoutila, odprosila je klečíc. Byla poučena, že Bohu možno sloužit na každém místě. Slíbila ráda na příště naprostou poslušnost, plna útechy z poznání, že srdce je komůrkou, kde může v samotě a tichu sloužiti po libosti svému milovanému Pánu.

Modlitba:

Pane Bože podivuhodný, který jsi dětskému srdci Zdislavinu zjevil tajemství pravé vnitřní zbožnosti, prohlubuj v nás neustále dar pravé pobožnosti, až bychom dosáhli dětské prostoty, kterou Syn Tvůj, Spasitel náš, učinil podmínkou spásy: Nebudete-li jako maličcí, nevejdete do království nebeského . Amen.

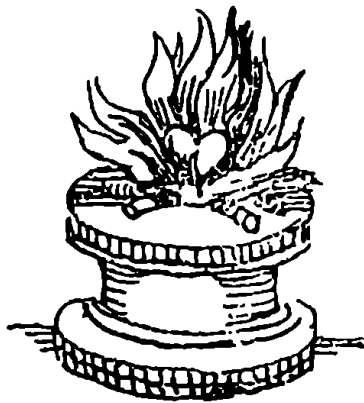
Blahoslavená Zdislavo, pro svoji lásku k Bohu, která Tvoje dětství naplnila velikou slastí prvotního zanícení, vypros našemu národu rodiče, kteří by dovedli svým dětem dáti správný základ křesťanské výchovy, jež vytvá-

ří světce. Vypros těm rodičům milost potřebnou jejich stavu, aby dovedli chrániti děti světského rozptýlení a zároveň dovedli ukázat jim krásu vnitřního života s Bohem. Amen.

(Litanie na str. 47, píseň na str. 55.)

Blahoslavená Zdislava, vzor zbožné dětské duše. Cvičení: Uložiti si mlčení a soustředění k Bohu od do hodin.

Především je nezbytno pracovati neúnavně o to, aby Kristus se vrátil do rodiny a znova zasedl tam na svůj trůn. (Pius XI. 1939.)

Sňatek blahoslavené Zdislavy s panem
Havlem Markvarticem.

II. DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Ženu statečnou kdo nalezne? Z dalekých končin jest cena její. (Kniha moudrosti.)

Úvaha:

Blahoslavená Zdislava, ač toužila jen v ústraní sloužiti Bohu, přece z poslušnosti k rodičům provdala se mladíčká za pana Havla, syna Markvarтова, pána z Jablonného a z Lemberka. Na hradě Lemberku v sev. Čechách oddávala se mladá hradní paní dále svým cvičením v ctnosti, ano byla v tom ještě horlivější: vytrvalé modlitbě, postu a dobřechinění. Za nepřítomnosti manželovy probděla před křížem dny i noci. Jeho úkolem bylo střežiti pohraniční stezky, což jej odvádělo z domova a přirozenou jeho drsnost jen podněcovalo. Zdislava mírnila svou dobrotou a láskou jeho prudkost a svými kajícími skutky odčinila mnohou jeho krutost. Dávala se i bičovat před

jeho návratem. Neoplácela zlé zlým, ale vytrvávala v mírnosti a trpělivosti až do konce.

Modlitba:

Bože dobrotivý, Ty jsi dal své služebnici Zdislavě zvláštní milost stavu manželského, že jeho kříže hrdinsky nesla, nikdy se proti svátosti manželství neprohřešila, ale svou neochabující láskou, mírností a trpělivostí neshodám zabraňovala, je zmirňovala a pokorně nesla. Dej, prosím, na její přímluvu českým ženám v hojné míře tutéž milost, aby se přes veškeré nesnáze manželství s pomocí Boží přenášely, propastí mezi sebou a mužem nerozšiřovaly a krbů rodinných Tebou posvěcených proto neopouštěly. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, Tvůj vzácný příklad manželské oddanosti kéž uchvátí naše ženy, aby následující tebe, vrátily české ženě mravní slávu, kterou jí daly dějiny jako ženě věrné a oddané. Kéž dovedou jako Ty, třeba i celoživotním sebezáporem získati na

konec duši manželovu Bohu v kajícím poznání. Amen.

(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava-panna, snoubenka. Cvičení: Skutek z poslušnosti k rodičům, k manželu, k duchovnímu vůdci.

Obracíme se se svou otcovskou výzvou na katolické ženy, ať si jsou kteréhokoli věku, na malá děvčátka a odrostlé dívky, na matky a vdovy. Ať i ony, každá podle svých sil, postavení a možností, pomáhají při každém dobrém díle. (Pius XI. 1939.)

Blahoslavená Zdislava vykládá dětem a služebným o utrpení Páně.

III. DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Mnohé dcery shromáždily bohatství, tys převýšila všechny. Klamná jest milostnost a marná jest krása: žena bojící se Hospodina, ta chválena bude. (Přísl. 31.)

Úvaha:

Blahoslavená Zdislava stala se matkou čtyř dítek, Havla, Zdislava, Jaroslava a krásné Markéty. Jako všechny povinnosti svého stavu, plnila i své mateřské povinnosti horlivě a pečlivě. Jako sama byla v domě otcovském vychovávána v lásce k Bohu četbou Písma sv. a rozjímáním o utrpení Páně, tak z této nejtklivější knihy učila čísti i svoje děti. Také služebnictvo shromažďovala ke zbožnému rozjímání o nauce kříže. Byla vděčna za radosti mateřství, ale nebyla ani ušetřena jeho bolestí, neboť svého prvorozeného brzy ztratila.

Modlitba:

Všemohoucí Bože, Ty jsi ve své lásce k lidstvu nenechal je blouditi do nekonečna, ale v čase Tebou předvídaném seslal jsi svého nejdražšího Syna, aby nás naučil spásné pravdě. Všichni světci a spravedliví vážili si toho daru nad svůj život, neboť jim ukazoval cestu k Tobě, ke spáse a věčné blaženosti. Také blahoslavená Zdislava s Tvou milostí poznala cenu Kristova učení a v mateřské lásce dbala o to, aby ti, kterým dala život pozemský, pro nedostatečnou znalost pravd náboženských neztratili život věčný. Kéž i nám dostane se toho jasného poznání, že duše je více než tělo, a kéž nad život a zdraví těla vyhledáváme vše, co nám a našim drahým i všem našim bližním zabezpečuje život věčný. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, vypros našim matkám osvícenou lásku k duším dětí a ke všem duším jim svěřeným, aby po vzoru našich drahých předků milovali Písmo sv. s jeho spasnou naukou a měly za přední povinnost své

mateřské lásky, aby děti v náboženství a v životě podle něho vyučily a vychovaly k slávě Boží, sobě ke cti a radosti, národu pak a všemu lidstvu k užitku. Amen.

(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava — manželka, matka, paní domu. Cvičení: Poučiti se o dětských besídkách, úmysl spolupůsobit. — Modlitba, příspěvek na misie. — Rozšiřovat katolický tisk.

Ať (ženy) jako statečné pomocnice nastoupí, aby posílily vojsko apoštolů Kristových pro záchranu duší, ať pracují zvláště při vyučování katechismu a ať upevňují mezi osobami svého pohlaví horlivost v plnění křesťanských povinností a získávají je pro život opravdové křesťanské zbožnosti. (Pius XI. 1939.)

Blahoslavený Česlav káže blahoslavené Zdislavě
o umučeném Kristu.

IV DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Bože, Bože můj, toužím po tobě
hned od svítání, a ve jménu tvém
budu zdvíhati ruce své. Alleluja.
(Ž. 62.)

Úvaha:

Kolem r. 1220 poznala Zdislava první slovanské dominikány, blahosl. Česlava a sv. Hyacinta, kterým na jejich apoštolské cestě z Říma, kdy zakládali dominikánské kláštery, poskytl pan Havel a Zdislava pohostinství na hradě Lemberku.

Zdislavu uchvátili dominikáni plamennými kázáními o utrpení Pána Ježíše tak, že od té doby se od světského života hradní paní docela odvrátila a žila i ve světě přísným životem řeholnice. Aby se duchovně co nejvíce přimkla k řádu dominikánskému, přijala s dovolením pana Havla pravidla třetího řádu sv. Dominika a konala kající skutky v takové míře, že připomíná

obě své vrstevnice, sv. Alžbětu Duryňskou i bl. Anežku Českou. Stala se první českou terciářkou sv. Dominika a převzácným vzorem života ve III. řádě.

Modlitba:

Bože nejvyšš moudrý, který si volíš své přátely a je předvídáš, život jejich řídíš a jejich duším chystáš rozhodující setkání: rozmnož řady svých služebníků a služebnic stykem s duchovními řády, které nám daly veliké světece, rozněť v nich touhu po dokonalejším, hlubším životě duchovním ve třetích řádech a zahrnuj svou pomocí, milostí a útěchou ty, kdo vedeni láskou, nastoupili strmější cestu k Tobě. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, Prozřetelností vyvolená za předchůdkyni a vzor kajícího života osob ve světě žijících v našich vlastech, vypros nám na Bohu mnoho těch, kdo by jeho spravedlivý hněv a trestající ruku od národa našeho odvraceli dobrovolnou kajícno-

stí za bratry a sestry hřešící. Zjednej nám svou přímluvou dary Ducha sv., abychom se pro dokonalejší dobro vždy rozhodovali a v pevné vůli za ním přes nástrahy světa, těla i ďábla kráčeli k cíli veškeré spásy. Amen.

(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava — žena toužící po hlubokém duchovním životě. Cvičení: Poučiti se o III. řádu sv. Dominika. — Pročísti stanovy III. řádu. — Modlitbu za kněze, za kněžský dorost.

První a hlavní cíl Katolické akce jest sledovati vlastní dokonalost. Pius XI. 1927.

Blahoslavená Zdislava nosí v noci kamení na stavbu chrámu.

V DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Jak jsou milé příbytky tvé, Hospodine zástupů. Duše moje nyje touhou po síních Hospodinových. (Ž. 83).

Úvaha:

Blahoslavený Česlav získal oba manžely, zvláště pak Zdislavu, pro myšlenky svatého Dominika, takže zatoužili, aby v jejich blízkosti byl založen klášter dominikánský. Blahoslavená Zdislava věnovala k tomu pozemky a pomáhala dominikánům všemožně při vybudování a zařízení kláštera. Dokonce v noci vstávala, aby tajně přinášela kameny na stavbu. Ctihodné kněze a řeholníky ctíla upřímným srdcem, o ně se starala, s nimi spolupracovala na díle Boží slávy a milosrdné lásky k bližnímu. Před staletími pochopila potřebu spolupráce laiků s kněžími, dnes známou pod heslem sv. Otce Pia XI. — »Katolickou Akci«.

Modlitba:

Bože věčný, který jsi svého nejmi-
lejšího Syna Ježíše Krista nejvyšším
knězem a vrcholnou obětí ustanovil a
který vlídně přijímáš, co Ti duše všech
věků ve smyslu spoluoběti za spásu
světa podávají, pro vznešené snahy
blahosl. Zdislavy vzbud' v nás upřím-
nou vůli s knězem, vedle kněze a pod
jeho vedením horlivě pracovati na
vlastním a bližních svých duševním
dobru a polepšení. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, podobná sva-
tým ženám, které Kristovu zmučenou
tvář soucitně utíraly, pod jeho křížem
věrně stály a jeho tělu poslední něžné
a uctivé služby lásky prokázaly, nauč
nás, jak bychom v uctivém a poctivém
vztahu ke knězi břímě jeho úkolů
ulehčovali a spolu nesli a tak zaslou-
žili jednou sdílet i jeho kněžské od-
měny. Amen.

(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava — ctitelka a
spolupracovnice kněží.

Cvičení: Modlitba za zdar snah o postavení chrámu. Příspěvek na vybudování chrámu, na jeho výzdobu, na bohoslužebná roucha.

Katolická akce jest spolupráce s kněžským apoštolátem a věřící ji mají považovati za povinnost křesťanského života. Pius XI. 1927.

Blahoslavená Zdislava ve své komůrce
koná skutky kajícího.

VI. DĚN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Čekám, kdo se ustrne nade mnou, avšak marně; kdo by mne potěšil, a nenalézám. (Ž. 68, 21.)

Úvaha:

Blahoslavená Zdislava před obrazem umučeného Ježíše vniká do tajemství lásky kající. Lásky, jež přísnou kázní ovládá tělo, je trestá, je stroze očišťuje u vědomí, že žádostivost očí a pýcha života vlastní a celého světa byla příčinou, že tvář Lásky nejvyšší byla ztrýzněna tak ukrutně, že nad ním nařikal žalmista: Já červ jsem a ne člověk . .

Kající duše blahosl. Zdislavy, sama čistá a krásná, činila tak zadost za hříchy ostatních. Pobývala dlouho v chrámu Páně a přicházívала na služby Boží bosa přes zamrzlý rybník. Ve své komůrce ráda prodlévala na modlitbách před krucifixem, klečíc na drobném, ostrém kamení, které ji zraňovalo

až do krve. Při veliké únavě dovolila si jen jedním prstem o zeď se podepřít. Setrvala tak dnem i nocí se postíc, zvláště za nepřítomnosti manželovy ráda se tam uzavírala a jen malým okénkem přijímala nejnужnější a nejprostší stravu. Jindy zříkala se lahůdek hradní jídelny a jedla prostou stravu se stolu Dominikánů. Před příchodem manžela dávala se mrskati. Spala na tvrdém loži trním vystlaném.

Modlitba:

Bože, jehož spravedlivý hněv mohl být usmířen jen utrpením Nevinného Syna Tvého, dej nám duchovním zrakem poznati hrůzu hříchu a vlij nám nesmírnou touhu, abychom udržovali svátostmi svoji duši vestavu posvěcující milosti tak, abys v ní nacházel zalíbení; rozněť v nás též po příkladu bl. Zdislavy plamennou snahu, abychom skutky kající přinášeli oběť výkupnou za vlastní i bližních svých provinění, a tak utěšovali Nejsvětější Srdce Tvého milého Syna, za nás raněné. Amen.

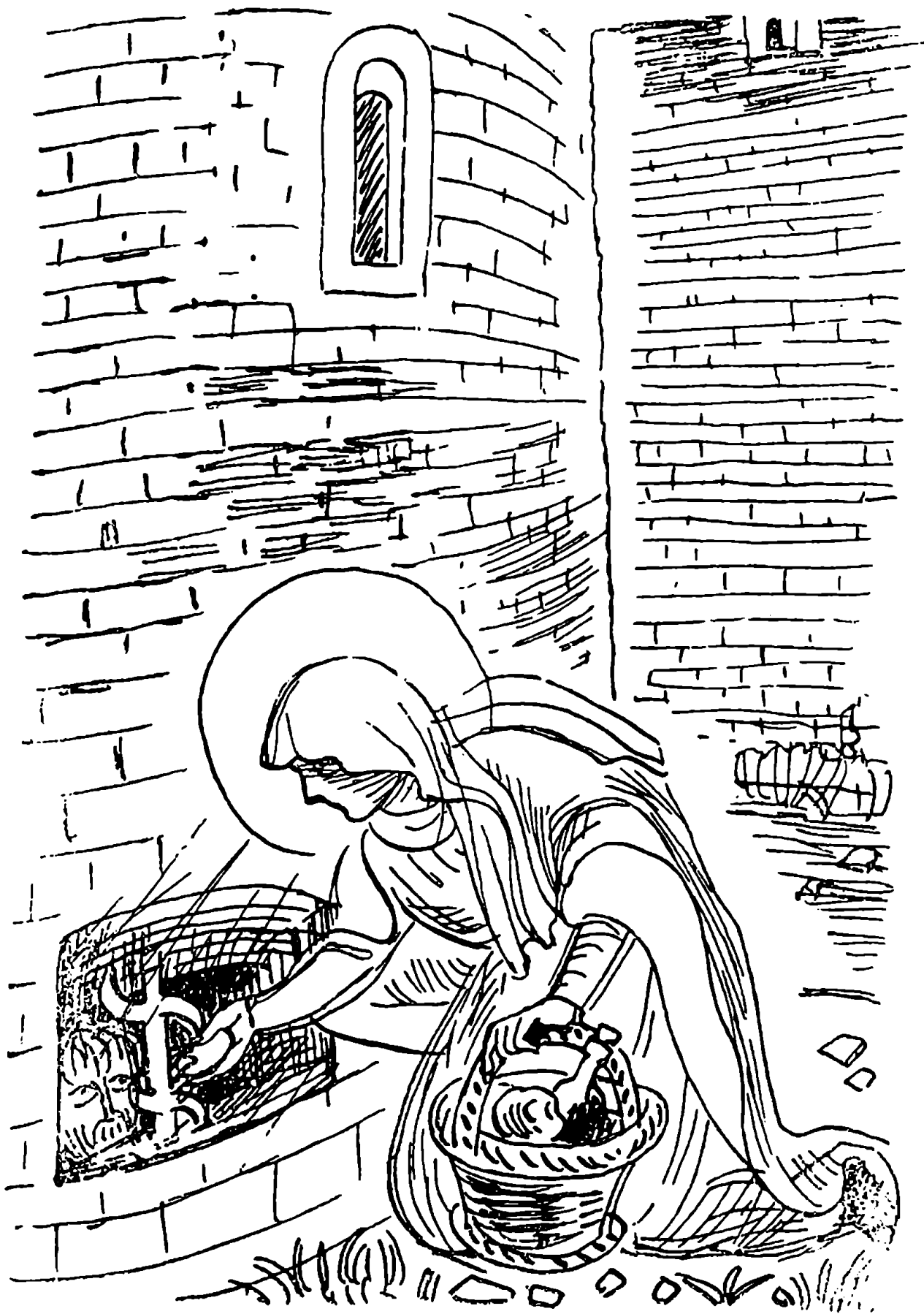
Blahoslavená Zdislavo, dotkni se svým tklivým příkladem našich tvrdých srdcí, abychom v čistotě srdce kajícími skutky Boha usmiřovali a tak zjednávali světu rozbouřenému Boží mír a odpuštění. Přimlouvej se zvláště za naši vlast, aby tu ctnosti kajícího života zase rozkvétaly, jako i ty jsi ve své krajině pěstovala dále odkaz ctihodné Přibyslavy. Amen.

(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava — kajčnice.

Cvičení: Újma, půst. Modlitba s rozpjatýma pažema.

Všichni kdo pracují v Katolické akci a ji rozvinují, činí tak modlitbou, prací a obětí. Pius XI. 1928.

Blahoslavená Zdislava pomáhá vězňům.

VII. DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Tak jako matka dítěti lahodí, tak já potěším vás. — A v Jerusalemě budete potěšeni. (Is. 66, 13.)

Úvaha:

Město Jablonné (Deutschgabel) v sev. Čechách bylo křižovatkou několika důležitých cest a to z Prahy do vých. Pruska a z Polska do zemí jihoevropských. Tudy chodili poutníci a pocestní mnoha národností. Za vpádu Tatarů roku 1241 na Moravu táhlo těmi cestami mnoho lidu prchajícího, zraněného, ožebračeného a také mnoho lidí nedobrých. Pan Havel Markvartic měl mnoho práce, aby zemi uhájil před živly nevítanými. Hradní vězení plnila se zajatci. Blahoslavená Zdislava měla soucit s ubohými bez rozdílu národnosti. Na její přímlovu postavil pan Havel veliký hospic pro pocestné, kde jim hradní paní prokazovala služby pohostinství. Navštěvovala také vězně

a mírnila jejich utrpení. Jediná rozmluva se svatou paní stačila, aby nešťastní byli potěšeni, aby nabyli důvěry v Boha a trpělivě snášeli zlý, těžký život. Pro chudé pracovala dnem i nocí — předla a tkala plátno i sukno, také pro otce dominikány. Rozdávala z plných sýpek hradních všem potřebným. Pro velikou svou lásku k chudým, která se jevila nejen v laskavých slovech, ale též v účinné pomoci, byla zvána »Matkou chudých«.

Modlitba:

Bože, jehož jednorozený Syn, aby celou tíhu člověčenství na sobě nesl, stal se chudým, že neměl, kam by hlavu sklonil, pro Jeho lásku k chudým dej nám na přímluvu blah. Zdislavy, abychom činorodou láskou k chudobě byli zaníceni. Nauč nás odpírati si z přebytku a uskrovňovati se i z mála, abychom mohli pomáhati strádajícím bratřím. Nauč nás dobrovolné chudobě, kterou pěstovali třetí řády sv. Otce Dominika a jeho přítele sv. Františka,

Chudáčka z Assisi, poznávající v ní pravou cestu ke spáse. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, pro svoji mateřskou lásku k chudým, pro svůj soucit s vězni, vypros nám vroucí soucítění se všemi nešťastnými, zvláště s těmi, kdo v zajetí hříchu a vášní svobody rozumu zneužívají. Shlédni na ně paprskem své milosti a z temnoty jejich žaláře je vychvať, aby poznali pravou vnitřní svobodu ve stavu milosti posvěcující. Amen.

(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava — matka chudých, osvoboditelka vězňů.

Cvičení: Návštěva a příspěvek klausurovaným řeholníkům nebo řeholnicím (karmel). Modlitba za vězně. — Spolupráce v charitě.

... Ti jsou nám zvláště drazí, kdo žijí v tom společenském postavení, které si zvolil sám náš Pán ve svém smrtelném životě; ti svým hmotným postavením jsou vydáni většímu strádání. (Pius XI. 1939.)

Blahoslavená Zdislava slouží nemocným.

VIII. DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Spravedliví docházejí pomoci od Pána, on jest jim ochráncem za dob tísně. (Žalm 36, 39)

Úvaha:

Blahoslavená Zdislava uměla trpěti s trpícími; její zvláštní péče platila nemocným. Navštěvovala je ve špitále, raněné, nemocné, zbídačelé strádáním všeho druhu. Vcházela také do obydlí v podhradí a do lesních chatrčí, aby tam s lékem přinášela slovo křesťanské útěchy. Něžnými, dovednými rukama dotýkala se strašných ran, bolestivých zánětů a hnisavých boláků. Kladla milosrdné ruce na osleplé oči. Ve všech nemocných sloužila trpícímu Kristu. Nejednou jata živým soucitem vyprosila v beznadějném případě zázračné uzdravení už za svého života na této zemi, po své smrti pak s nebe pokračovala ve svém díle milosrdenství a

proslula tak divy a zázraky, jež se dály zvláště u jejích ostatků.

Modlitba:

Bože láskyplný, Ty jsi v blažené Zdislavě zanítil plamen milosrdenství, aby v každé trpící tváři viděla Krista mučeného a pro lásku k Němu prokazovala milosrdenství všem ubohým; uděli nám jiskru z téhož plamene, abychom přemáhající odpor, ve skutcích tělesného milosrdenství rádi se cvičili a tak úlevu zjednávali trpícím. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, Ty jsi se jevila v každé době a na každém místě jako anděl útěchy pro všechny kdo jí potřebovali ve strastech duše i těla. Nauč i nás hlubokému soucitu, něžné pečlivosti, trpělivé bdělosti a jemné šetrnosti v zacházení s trpícími, abychom bolesti doby nejitřili, ale se srdečným porozuměním vnášeli útěchu a pomoc duchovní i úlevu fysickou, kde je to v naší moci. Dej nám neduhy společnosti lidské jasně poznávati, pravý lék ve škole nebeského Lékaře vždy nalé-

zati a k uzdravení choroby účinně pracovati. Amen.

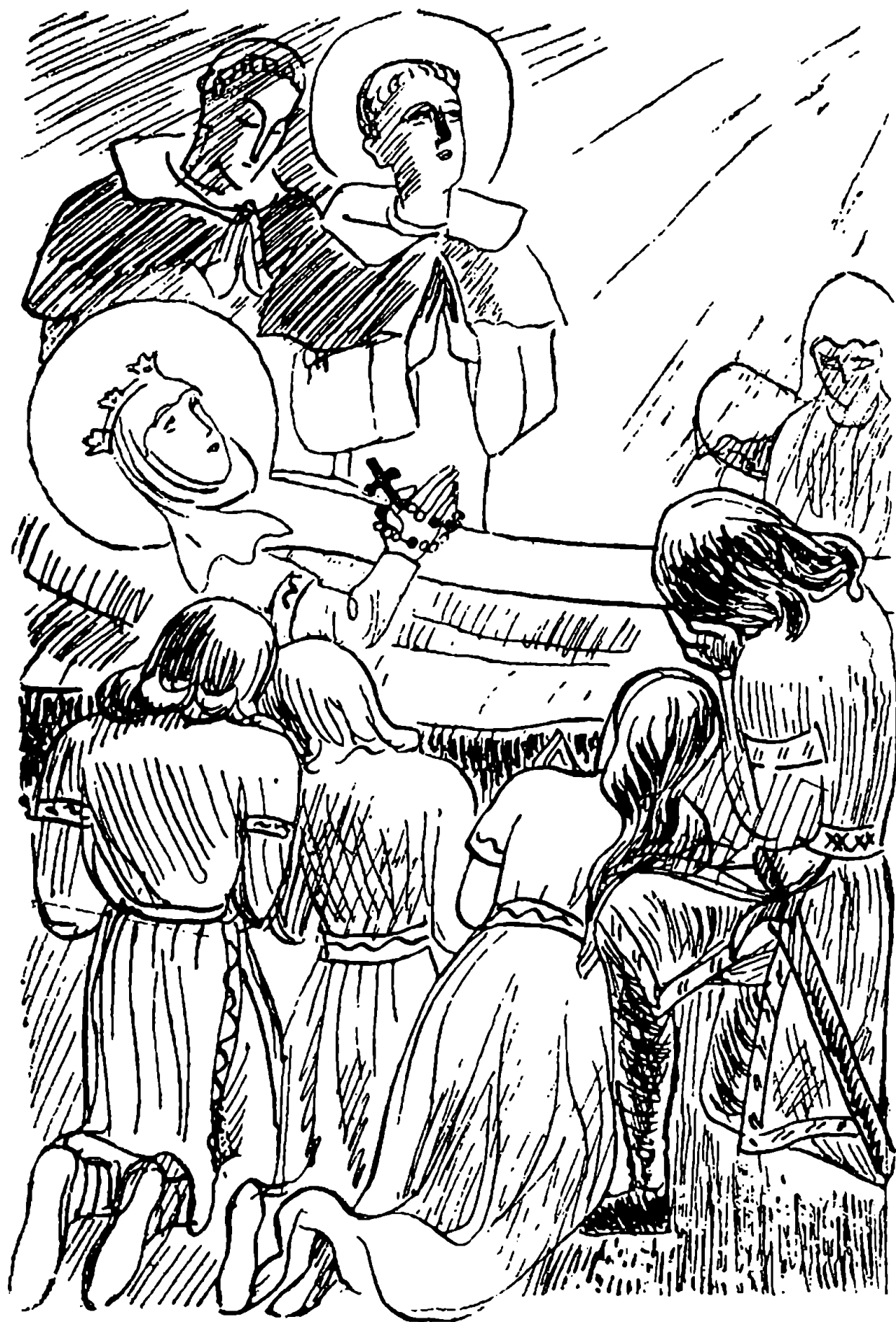
(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava — ošetřovatelka nemocných.

Cvičení: Návštěva nemocného. Dobrý skutek nemocnicím.

Ty dva obory činnosti, náboženský a sociální, mají jíti ruku v ruce svorně vedle sebe. Jeden bez druhého často nespraví sám nic. (Pius XI. 1939.)

Smrt blahoslavené Zdislavy.

IX. DEN.

Úvodní modlitba na str. 6.

Zjevil jsi mi cestu k životu. Naplníš mne radostí z Tvého obličeje, Pane. (Ž. 15., 10.)

Úvaha:

Blahoslavená Zdislava zemřela v tomto světě a zrodila se pro nebe ve 42 letech svého věku, oplakávaná rodinou, řeholníky-dominikány, služebnictvem i lidem širokého okolí. Nejvíce byl její smrtí zkrúšen její muž, který ji sice upřímně miloval, ale přece dovedl s ní kdysi tvrdě zacházeti. Tváří tvář umírající ženě slíbil tvrdý pan Havel, kdysi pohrdající chudáky, že bude v díle jejím pokračovat. Slibu svému dostál. Pan Havel dlouho ztráty své ženy nepřežil. Jeho manželka se mu po své smrti zjevila v rudém rouchu mučedníků.

Blahoslavená Zdislava byla pochována v chrámu sv. Vavřince, který vystavěla při klášteře dominikánském

v Jablonném. Lid se k ní utíkal se svými nemocemi, bolestmi i potřebami, jako to činil za jejího života a jeho důvěra nebyvala zklamána. Mnozí bývali zázračně uzdraveni na její přímluvu, když s uctivou důvěrou dotýkali se jejich ostatků. Vděčný lid uchovával tyto události ve vděčné paměti a památku tuto zachoval budoucím v mnoha původních obrazech, které ještě dějepisec Balbín sám viděl. Později byly tyto stářím poškozené obrazy nahrazeny jinými a ty se dosud v kryptě kostela sv. Vavřince uchovávají.

Modlitba:

Ježíši Kriste, Ty jsi ukázal lidstvu cenu utrpení, když jsi jím vykoupil jeho hříchy. Ty jsi posvětil lidské bratrství, když jsi sám jako člověk pracoval a trpěl a nám přikázal: »Jeden druhého břemena neste. Co jste učinili bratřím svým, mně jste učinili.« Jak milá byla Tobě služebnice Tvoje Zdislava, že s takovou opravdovostí a upřímnou horoucností slovo Tvé plnila! Jakou útěchou byla Tvému láskyplnému Srd-

ci! Proto jsi ji po smrti oslavil zázraky, neboť Tobě jsou vzácní přátelé Tvoji, dovedeš je vyvýšit a památku jejich uchovati do věků. — Pro lásku svou k naší blah. Zdislavě rozmnož v nás zálibu v dobročinnosti a lásku k Tvému kříži. Dej nám šťastnou smrt a popřej, abychom nebyli skvrnou na jménu národa, který nám dal světce. Amen.

Blahoslavená Zdislavo, pro svůj život plný skutků milosrdenství, vypros nám u Boha milost, abychom ani my nestanuli před svým Soudcem s prázdnýma rukama, ale získali si zde na světě zásluhy dobrých skutků.

Vypros nám konečně trpělivost, až sami budeme nemocí navštíveni, a vyžádej nám na Bohu milost, abychom na cestu do věčnosti byli posílení svátostmi umírajících, aby naše smrt byla kající, odevzdaná a plna křesťanské naděje. Pro svoji posmrtnou slávu, kterou Bůh potvrdil svatost života Tvého, když pro jméno Tvé činil divy na hrobě Tvém, zabezpeč i nám, kteří Tě chceme následovat, slávu věčnou. Amen.

(Litanie, píseň.)

Blahoslavená Zdislava — vítězka ve smrti a orodovnice u Boha.

Cvičení: Modlitba za šťastnou smrt. Úmysl, připomínati nemocným potřebu zaopatření sv. svátostmi.

Ať se zachová jednota všech katolických sil, které pracují o rozšíření království Božího. (Pius XI. 1939.)

Závěrečná modlitba.

Držel jsi mou pravici a dle své vůle jsi mne vedl, se slávou jsi mne přijal. (Ž. 72.)

Blahoslavená Zdislavo, vstoupili jsme do vonné zahrady Tvého života, abychom okřáli v ovzduší Tvých ctností. Sledovali jsme Tě od jitřního úsvitu dětství až k blažené smrti, která Tě vytrhla ze slzavého údolí uprostřed lidského věku, neboť jsi dozrála pro nebe v očích Božích. Viděli jsme krásu růžičky z Moravy k nám do Čech zasažené, viděli jsme ji skrytou v poupěti i rozvitou plně a opájeli jsme se její vůní. Dýchali jsme z ní svěžest svatého dítěte, kouzlo velkodušné panny, trpké zraní ženy, oddanost matky, od-

povědnost paní domu. Obdivovali jsme se Tvému neutlumitelnému růstu k Slunci v duchovním životě podle pravidel III. řádu sv. Dominika. Skláněli jsme se před Tvou vůlí, s jakou jsi něžné úponky rozvětvovala přes překážky a květy svými zakrývala propasti. Slzeli jsme nad ochotou, s jakou jsi se podrobvala bolestným řezům, abys mohla vydati květy ušlechtilejší. Zachvívali jsme se vidouce, že všechny trny jsi ponechala pro sebe, všechny květy rozdala jiným. To všechno z lásky k Láscce, jež není nikdy dost milována a z lásky k těm, skrze něž chce být Láska milována. Protože »nemiluješ-li bližního, kterého vidíš, jak budeš milovati Boha, jehož nevidíš?« Ale Ty jsi měla Boha trpícího před očima stále a proto jsi trpícího bližního milovala pro Boha.

Nenech nás, blahoslavená Zdislavo, odejít bez užitku ze své vonné zahrádky, ale podrž nás v zajetí svých vůní, abychom se Tvému překrásnému a strhujícímu příkladu nejen obdivovali, ale též ho následovali. Abychom jím byli nejen okouzlováni, ale také léčeni,

uzdravování a sami abychom dozrávali k užitku. Jako Ty jsi se stala slávou nejen svého města, ale celé země a ozdobou Církve, tak abychom i my životem křesťanským přispívali ke cti Boží i svého národa.

Přimlouvej se za to u Boha, kde jsi stále laskavou Matkou svých chudých, něžnou ošetřovatelkou nemocných, pomocnicí kněžstva, útočištěm pocestných, vězňů, pronásledovaných. Mírní všechny strasti svého lidu, jako jsi to za svého pozemského života činívala. Použij své moci u Boha pro ty, které jsi milovala a jejichž děti Tě vzývají ve svých potřebách. Věříme ve Tvoji neutuchající lásku, neboť jsi nejednou s nebe projevila, že »Láska nikdy nepřestává.« Amen.

Sjednocení poutem pokoje všichni členové Katolické akce, všechna zařízení a sdružení budou se sebezapíráním a s úspěchem pracovat o to, aby dosáhli cíle Katolické akce, to jest vítězství království Kristova v jednotlivcích, v rodinách a ve společnosti. A tak váš ušlechtilý a milovaný národ bude moci splnit své prozřetelnostní poslání horoucí věrou svých příslušníků. (Pia XI. poslední slovo o Katol. akci.)

Litanie k blahoslavené Zdislavě
(K soukromé pobožnosti.)

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste uslyš nás! Kriste vyslyš nás!
Otče s nebes Bože!

Smiluj se nad námi!
Synu, Vykupiteli světa, Bože!

Smiluj se nad námi!
Duše Svatý Bože! Smiluj se
Svatá Trojice, jeden Bože!

Smiluj se nad námi!

Svatá Maria,
Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,
Blahoslavená Zdislavo,
Horlitelko pravé víry,
Kvítku za jitra v poušti rozkvetlý,
Příklade dětské poslušnosti,
Skvoste české šlechty,
Zrcadlo čistých mravů,
Vzácný vzore stavu manželského,
Jež jsi umrtvovala svou tělesnost,
Jež jsi milovala hořké utrpení
Ježíše Krista,

Oroduj za nás!

Matko chudých,
Těšitelko vdov a sirotků,
Vzácná ctitelko duchovenstva,
Slávo a ozdobo řádu kazatelského,
Duchovní dcero svatého Otce

Dominika,

Cti a slávo města Jablonného,
Podivuhodná těšitelko nemocných,
Láskyplná hostitelko cizinců,
Starostlivá osvoboditelko zajatců,
Snaživá budovatelko chrámu Páně,
Živý příklade pokory a zbožnosti,
Čisté zrcadlo ctnosti,

Veliká v sebezáporu,
Vroucí milovnice Ježíše a Panny
Marie,

Blažená občanko nebeského

Jerusalema,

Přemocná přímluvkyně

a orodovnice u Boha,

Blahoslavená Zdislavo, jejíž hrob

Všemohoucí vyznamenal

mnohými divy a milostmi,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa! Odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa! Uslyš nás, Pane!

Oroduj za nás!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa! Smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče náš Zdravas Maria

Antifona: Mnohé dcery shromáždily bohatství, tys převýšila všechny. Klamná jest milost a marná jest krása: žena bojíci se Hospodina, tať chválena bude. (Přísl. 31.)

℣. Oroduj za nás, blahoslavená Zdislavo,

℞. Abychom hodni byli učinění zaslíbení Kristových.

℣. Pane, vyslyš modlitbu mou,

℞. A volání mé k Tobě přijď.

Modleme se: Všemohoucí a milosrdný Bože, dej nám milostivě, abychom na přímluvu a pro zásluhy tvé věrné služebnice, blahoslavené Zdislavy, byli chráněni před každou škodou duše i těla, přede všemi nebezpečnými nemocemi, malomyslností, zlými myšlenkami, slovy a skutky, abychom, bezpečně takto putující na zemi, dosáhli jednou blaženosti

v nebesích. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Ů. Ruku svoji otevřela nuznému a dlaně své vztáhla k chudému.

Ř. Líbeznost rozlita na rtech jejích, proto požehnal jí Pán na věky.

Ů. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Ř. Jakož byla na počátku, i nyní, i vždycky a na věky věkův. Amen.

Ů. Oroduj za nás, blahoslavená Zdislavo,

Ř. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se: Všemohoucí a milosrdný Bože, osvět srdce svých věřících a dej, abychom na přímluvu blahoslavené Zdislavy pohrdali klamným blahem tohoto světa a stále požívali nebeské útěchy. Skrze Krista Pána našeho. Amen.

Mše ke cti blahoslavené Zdislavy

Kyrie.

Dej, před své slávy věčný majestátem
mé duši, Bože, prodlít v tichosti,
ať rozjímá si v zanícení svatém
Tvou lásku — a svou bídu v lítosti.
Jen s Tebou být mi přej a všecko vzdal,
co s Tebou hovořit mi brání,
jak Zdislavě jsi sebe poznat dal,
Tě v samotě když ctíla v usebrání

Gloria.

Buď sláva Otci nejvyšš velebnému,
jenž stvořil svět a chystá nebe nám,
též Synu, Spasiteli milostnému
i Duchu, jenž nás vede k výšinám.
Buď chválen Bůh, jenž ukryl do hlubin
před pýchou světa moudrost spásy,
však srdci dětskému, jež prosto vin,
dal zřít svou jasnou tvář, tak plnou
krásky.

Evangelium.

Tvé slovo, Pravdo věčná, rozeznívej
nám v srdci vroucí touhy mocný zvon,
ten od kolébky o Bohu nám zpívej,
dřív neustaň, až nastane náš skon.
Tak jako v Zdislavině srdci ctném
kdys nepřehlušen světem zníval
a v lásky zanícení statečném
ji pro Boha a národ rozechvíval.

Obětování.

Teď, Otče, sknězem na oltář Ti nesem'
hle, oběť Syna Tvého přesvatou,
již andělé Ti podávají s plesem
a Matka Boží s duší rozžatou.
Kéž nepohrdneš ani výkupným,
jímž daň je našich lidských bolů,
již za Zdislavy vzorem upřímným
Ti denně věrně přinášíme spolu.

Sanktus.

Slyš, Bože třikrát svatý, já sot nebe,
v nějž pozemské se mísí Hosanna,
v něm Zdislava již oslavuje Tebe
i její země smutkem drásaná.

Již smiluj se a sestup na oltář,
ať s Zdislavou se lid Ti koří,
až hlav se schýlených tkne Tvoje zář,
ať v srdci všecko pozemské již shoří.

Benediktus.

Jsi požehnaný, Pane Jezu Kriste,
jenž v naší vlasti zvolil's sobě byt
a v předurčené Tebou duše čisté
jsi ráčil moře svojí lásky vlít.
Tak Zdislavu jsi v řadu strážných nám,
na svatých zdech, by bděla, vztyčil,
by chránila nám pravé víry chrám,
když duch by temnoty se jemu přičil.

Agnus Dei.

Ó tichý Beránku, jenž ranou sladkou
jsi proklál svaté srdce Zdislavy,
že pro svůj soucit slula chudých matkou
a pro nás též má úsměv laskavý:
Kéž za duše tam prosí zemřelých
a s nebe hojí naše strasti,
jak Ty jsi snímal všeho světa hřích
a duše vyved temna ze propasti.

Přijímání.

Ó Hoste milovaný, srdce bránu
již otvíráme Tobě dokořán,
rač vlídně prodlít v ubohém tom stanu,
vždyť s láskou přec jen byl Ti uchystán.
Tys' Zdislavino srdce vyplnil,
když Česlavova pila slova,
jak svatý Dominik o Tobě snil,
že Tvoje sláva v duších vzplane nová.

Požehnání.

Tvá oběť, Pane, již se dokonává,
již loučíme se s blahou hodinou,
kdy Bůh se za pokrm nám lidem dává
a oddaně dlí se svou rodinou.
Jak otce naše měj nás v milosti
na světců našich přimlouvání,
pro Zdislavinu krásu svatosti
nám uděl plně svého požehnání.

Poutní píseň o blahosl. Zdislavě

Zdislavo, ty z Moravěny
do Čech přesazená růže,
v zemi, které jsi ty slávou,
kdo tě zapomenout může?

Přes staletí
hlas tvých dětí
volá k tobě: Chudých matko,
jak jsi vždycky pomáhala,
na svém klíně uspávala
každou bolest, ztiš ji sladko!

Ty jsi — poustevnička malá —
do samoty utíkala,
abys v temné lesní tiši
rozmýšlela o Ježíši —

Drobné ručky
spínáš mlčky,
k Bohu, milnému Otci,
z poslušnosti však jdeš zpátky
v náruč otce, na klín matky,
samotu si neseš v srdci.

Tvoje dívčí duše bílá
po posvátné prahla službě,
přece však se podrobila
rodičů svých jiné tužbě:

ženou něžnou,
hradní kněžnou
panu Havlovi ses' stala,
rodu Berků ke cti, štěstí
čtyři slibné ratolesti
v lásce mateřské jsi dala.

Lid jsi jako matka, paní
k Bohu slovem, činem vedla
pečlivá o vychování
modlila se, tkala, předla.
Slovem jemným
hněvům temným
muže jsi vždy odpírala,
postem, bděním, bičováním,
mrtvením a zapíráním
za jeho ses' duši kála.

Když do naší vlasti vniká
synů jeho sladkou řečí
hlas svatého Dominika,
kdo tě v horlivosti předčí?
Umučení,
utrpení
Páně vroucně rozjímalí,
tvoji duši citu plnou
kajícnosti mocnou vlnou
navždy vroucně zaujali.

Zatoužilas patřit k družì,
kterou k duši posvěcení
shromažďují svatí muži;
v třetí řád jdeš bez prodlení.
V silné víře
škapulíře
odznak bereš kajícnosti,
první nastupuješ řadu
dominikánského řádu
terciářů v naší vlasti.

Ze štědrosti tvé a snahy,
z přímluv, proseb, darů, práce
vzniká chrám i klášter drahý,
lidu útěcha i rádce.

Cestu mnohou
bosou nohou
vážila jsi k chrámu Páně,
při Oběti nejsvětější
prosby svoje nejvřelejší
šeptala jsi odevzdaně.

Láskou k trpícímu lidu,
jak jím válka tvrdě smýká,
mírníš mnohou jeho bídu,
Nad ní srdce tvoje vzlyká.
V hospitéle
sloužíš stále

nemocnému, pocestnému,
mocným slovem plným Boha
vléváš potěšení mnohá
vězni krutě spoutanému.

Nemocných jsi útočiště,
bolesti jim, hrozná rána
myješ, obvazuješ čistě,
úsměv siješ na vše strany.
V nebezpečí
více léčí
tvoje silná v Boha víra;
kdo byl mrtev, z mrtvých vstává,
kdo se v ochranu tvou dává,
smrti blížek neumírá.

Tvoje dny jsou naplněny
ctnostmi jako těžké klasy,
dobré skutky dovršeny,
duše zralá, hodna spásy.
Vzácná žena
oželena
rodinou i širým krajem,
řeholníků bílou druží
ke světcům se slavně druží
povolána nebes rájem.

Po tvé smrti, kajícnice,
srdce tvého chotě zjihlo,
v rudém rouchu mučednice
když tě ve snu jasnou stihlo.
Něhu pozdní
den pak po dni
věnuje tvým drahým jménem
Bohu a pak tvému lidu,
mírně jak ty jeho bídu
v slitování bezeměrném.

Zdislavo, hled' na nás z ráje,
na družinu svoji milou:
mnohá bolest srdcem hraje
rozhořelá plnou silou.
Vztáhni ruku,
utiš muku.
ukaž, že jsi matkou stále,
chceme tebe následovat,
k Bohu, bližním lásku chovat,
národu žít k větší chvále.

Amen.

Napsala Běla Dlouhá.

Titulní obraz a devět perokreseb od Marie Vořechové.

Nápěv k písním od O. A. Tichého.

Vydal III. řád svatého Dominika.

Typem Johna Baskerville vytiskl Jaroslav Goldman a spol.

v Praze-Břevnově.

Mešní píseň | bl. Zdislavě.

Na slova B. D. složil O. A. Tichý.

Dej před své slá-uy věčným ma-je-tem me du-si; Bo-že, prodlit v tr-cho-eti;
at' roz-jí-má si v zra-ně- ce- dně- teln Tvou lás-ku- a svou br- du v li-to- sti.

Jen s Te-bou být mi přej a všecko vzdal, a s Te-bou ho-u-rit mi brá-ní, jak

Zdisla-ve jsi se-be poznat dol, Te vsa-mo-ťe když eti-la u u-se-brá-ní

Poutní píseň k bl. Zdislavě.

Na slova B. D. složil O. Tichý.

Zdisla-vo, ty z Mo-ra-věn-ky do Čech pře-že-ná ru-že ke zdi, kte-ré jsi ty slá-vou,

The first system of musical notation consists of a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The vocal line begins with a quarter note G4, followed by a series of eighth and quarter notes. The piano accompaniment features a steady bass line with chords in the right hand.

kdo tě za-po-me-nout mů-že? Přes-tá-le-ti hřes-tých doh' volá k tobě: Chudých matka, jak jsi vřo-dyky

The second system of musical notation continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line has a more melodic and expressive quality, with some notes marked with accents. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines.

po-má-ha-lo, na svém klíně u-spá-va-lo kaž-dou bolest, ztiš ji slá-vo!

The third system of musical notation concludes the vocal line and piano accompaniment. The vocal line ends with a final cadence, and the piano accompaniment provides a concluding harmonic structure.

Pro obrázky a Devítidenní pobožnosti, jakož i vše, co se kultu blahoslavené Zdislavy týká, račte se obracetí na Ústředí III. řádu svatého Dominika v Praze I., Husova ulice číslo 8. Tam račte také adresovati prosby o milosti a oznamovati vvslovšení.